

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 174: Forslag til lov om ændring af lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (Ophævelse af tillægsafgift for privat anvendelse).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 4/2 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Forslaget her ophæver den særlige tillægsafgift på varevogne eller gulpladebiler, som blev vedtaget sidste år, men sigtet med loven vil blive fastholdt i en ny lovgivning. Sigtet er at få reduceret tilskyndelsen til at køre privat i store tunge og dermed miljømæssigt u hensigtsmæssige varevogne. Imidlertid har der i forbindelse med gennemførelsen af ordningen vist sig en lang række vanskeligheder primært som følge af en række uforudsete tekniske problemer. Det har givet anledning til unødigt bøvl, og derfor laves ordningen nu om.

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.

Erling Oxdam (V):

Venstre var som bekendt ikke med i det såkaldte grønærtforlig i foråret 1997. Venstre stemte imod lovforslag nr. L 252, hvorved tillægsafgiften for privat anvendelse af varebiler på gule plader blev indført. Man skulle derfor tro, at Venstre ville stemme for det foreliggende lovforslag. Forslaget ophæver jo netop denne ekstra afgift, der typisk vil ramme den lille erhvervsdrivende, men i øvrigt også større firmaer med mange varebiler.

Sagen er imidlertid, at Venstre ikke vil blande sig i denne lovgivning, som regeringen vedtog sammen med venstrefløjnen her i salen, altså SF og Enhedslisten. Når statsministeren ligefrem har pålagt sin skatteminister, som først ikke ville høre tale om det, at ændre loven, så skulle det samme flertal nok selv kunne ophæve denne i realiteten landsskadelige lov. Den er nemlig landsskadelig, fordi den nedbryder borgernes respekt for lovgivningen. Der er tale om intet mindre end en skandale. Ordet fadæse er derfor for mildt og i virkeligheden også forkert.

Det var jo fuldt bevidst, at skatteministeren indførte en helt ny regel i dansk ret gående ud på, at varebilejere – uanset om de endeligt skal

betale den fulde tillægsafgift, den halve tillægsafgift eller slet ingen tillægsafgift – skal indbetale den fulde tillægsafgift. Først senere – der står, det vil blive i april-maj måned – får de varebilejere, der enten ikke skal betale nogen tillægsafgift overhovedet eller kun den halve afgift, deres penge tilbage.

Renterne af de indbetalte beløb mister de, hvad enten de har trukket pengene på en kassekredit eller på en rentebærende beholdningskonto. Staten giver jo ikke indskyderne, som man må kalde dem, nogen forrentning. Havde det været tilfældet, var sagen måske knap så slem, men det gør staten jo ikke. Under alle forhold ville disse varebilejere komme til at lide et likviditetstab, som er fuldstændig ubegrundet.

Loven fik også i et vist omfang tilbagevirkende kraft. Det kan der så rådes bod på ved samme lejlighed. Det lovede man i øvrigt fra flere ordføreres side dengang at man ville se på, men det skete ikke i fuldt omfang.

Venstre vil altså ikke positivt støtte forslaget, men – undskyld udtrykket – stemme gult.

I øvrigt synes jeg nok, at ministerens skriftlige fremsættelse oser af dårlig samvittighed. Der står heri: »Dette har vist sig at påføre virksomhederne rentetab og betydelige likviditetsproblemer . . . « Det har vist sig, ja, det kunne enhver jo sige sig selv. Ikke mindst pressen har kritiseret opkrævningsmetoden, siden indbetalingskortene kom frem.

Da borgerne ikke skal holdes i usikkerhed og tvivl længere end højst nødvendigt, er Venstre gået med til en hurtig behandling her i Tinget og i Skatteudvalget. Der er ingen tid at spille. Hvad der videre skal ske, er op til regeringen. Finansministeren kan næppe skaffe de 350 mio. kr., som provenuet skønnedes at være for 1998, men ej heller dette vil bevirke, at Venstre kan stemme for et klistermærke. Det er ikke Venstres sag, vil jeg sige, spørgsmålet om, hvad der så skal ske. Et klistermærke kaldet en vignetordning er blevet luftet, men hvordan den nærmere skal udformes, må som sagt være regeringens sag.

Gitte Seeberg (KF):

Jeg kan for så vidt tiltræde det meste af det, hr. Erling Oxdam har sagt, og vil derfor fatte mig i korthed.

Det Konservative Folkeparti har heller ikke lod og del i det forslag, som blev behandlet i foråret, kaldet grønærtforliget. Alle har ret til at blive klogere, også skatteministeren, og vi er